

Arrest

nr. 100 859 van 11 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 10 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat H. BARON verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 10 augustus 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een eerste asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 26 oktober 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp verzoekers beroep bij arrest van 13 januari 2012 met nr. 73 198.

1.4. Verzoeker diende op 14 september 2012 een tweede asielaanvraag in.

1.5. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 11 december 2012 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Dhaka (Bangladesh).

Op 10 augustus 2010 diende u in België een eerste asielaanvraag in. Het CGVS nam op 26 oktober 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de Subsidiaire Beschermingsstatus. Op 13 januari 2012 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ("RvV") uw beroep.

Op 14 september 2012 diende u in België een tweede asielaanvraag in. Heden stelt u dat u homoseksueel bent. U vreest omwille van uw homoseksualiteit vermoord te worden bij terugkeer naar Bangladesh.

Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legde u volgende documenten voor: twee foto's en een origineel kaartje van het 'Rainbow House'.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiaire Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

U verklaarde dat u zich in België een jaar geleden bewust bent geworden van uw homoseksualiteit, echter kunnen hierbij volgende bedenkingen geformuleerd worden. U was in Bangladesh reeds verward over uw seksuele identiteit maar pas in België was u zeker van uw seksuele geaardheid (zie gehoorverslag CGVS p.4 en p.6). De vaststelling dat u uw vermeende homoseksuele geaardheid niet kenbaar maakte bij uw aankomst in België maar pas bij uw tweede asielaanvraag, doet dan ook vragen rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U stelde dat u tijdens uw eerste asielaanvraag te verlegen was om dit te vermelden, wat geen afdoende verklaring is (zie gehoorverslag CGVS p.4). Eveneens had u bij de beroepsprocedure aangaande uw eerste asielaanvraag voor de 'Raad voor Vreemdelingenbetwistingen' ("RvV") dit element al kunnen aanreiken. U werd gecontroleerd bij een administratieve controle op 20 januari 2012 (zie administratief dossier). U ontving vervolgens het bevel om het Belgisch grondgebied te verlaten. Het stond u dan ook vrij op om dat moment al een tweede aanvraag op basis van uw nieuwe element in te dienen. Echter diende u pas zes maanden later een tweede asielaanvraag in. Uw verklaring hiervoor was dat als u te snel een nieuwe asielaanvraag zou indienen, u afgewezen zou worden. Dit is geen afdoende reden.

Vervolgens kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid hier in België.

U wist niet welke rechten homoseksuelen hebben in België (zie gehoorverslag CGVS p.8). U kon zelfs niet aangeven of de Belgische wetgeving homoseksualiteit toelaat (zie gehoorverslag VGVS p.8). U stelde dat u ook niet wist wat de Belgische wetgeving over homoseksuelen aangeeft (zie gehoorverslag CGVS p.8). Over de mogelijkheden voor adoptie en huwelijk voor homoseksuelen kon u niets vertellen (zie gehoorverslag CGVS p.9). Dit is merkwaardig, gezien u eerder een langdurige relatie had met een Belg en plannen had om met hem samen te wonen/leven (zie gehoorverslag CGVS p.7). U kende ook geen internetsites voor homoseksuelen (zie gehoorverslag CGVS p.10). U wist dat de premier van België een homoseksueel is en wat de Gay Pride is (zie gehoorverslag CGVS p.13). U zou daar aan deelgenomen hebben maar u kon niet situeren in welke maand van 2012 de 'Gay Pride' plaatsvond, wat merkwaardig is (zie gehoorverslag CGVS p.13). U kende uitgezonderd 'Rainbow United' geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in België (zie gehoorverslag CGVS p.8). U kon amper twee cafés aangeven specifiek voor homoseksuelen in België, wat pover is voor iemand die al twee jaar in België verblijft (zie gehoorverslag CGVS p.8). Uitgezonderd de 'Gay Pride' kon u ook geen evenementen aangeven voor homoseksuelen (zie gehoorverslag CGVS p.13). Nochtans organiseert 'Rainbow House' (waarvan u een kaartje neerlegde) volgens hun website verschillende evenementen (zie document 3, blauwe map). U kon ook geen namen van tijdschriften of datingsites voor homoseksuelen aangeven (zie gehoorverslag CGVS p.13). U gaf nochtans aan dat u tijdschriften verkreeg van het Rainbow House maar dat ze u niet las, wat merkwaardig is (zie gehoorverslag CGVS p.13). U legde een kaartje neer van 'Rainbow House'. Op het kaartje staan de kleuren afgebeeld van de regenboog. Toen u gevraagd werd, wat deze kleuren betekenen, gaf u aan dat u het niet weet. Gevraagd naar wat de regenboog betekent, stelde u eveneens dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS p.8). Het is algemeen geweten én zeker binnen het holebi-milieu, dat de regenboog een symbool is dat aangewend wordt door de homobeweging. Op het kaartje staat duidelijk een webadres aangegeven (zie document 2, groene map). Toen u werd gevraagd of u al eens dat webadres had bezocht, gaf u aan van niet (zie gehoorverslag CGVS p.11). Het is bevreemdend gezien uw recente

'outing' als homoseksueel dat u niet eens deze website opzoekt, om u verder te informeren of te bekijken welke ondersteuning deze vereniging biedt aan homoseksuelen. Nochtans kunnen mensen hier terecht voor informatie, onthaal of om elkaar te ontmoeten en overkoepelt deze organisatie andere verenigingen. Gevraagd of u daar mensen leerde kennen, antwoordde u dat u J. kent (zie gehoorverslag CGVS p.11). Echter is dit niet afdoende gezien deze naam ook op het kaartje staat vermeld (zie document 2, groene map). U kon aangeven dat er zwarte mensen naar de bijeenkomsten kwamen maar u kon slechts één voornaam aangeven (zie gehoorverslag CGVS p.11). U kon ook geen andere organisaties in België aangeven die zich inzetten voor de rechten van holebi's (zie gehoorverslag CGVS p.13).

Voorts is uw kennis van de leefwereld en de juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst ontoereikend.

Toen u gevraagd werd wat u weet over de wetgeving aangaande homoseksuelen in Bangladesh, stelde u dat er geen wet is en dat er nog geen wet over bestaat (zie gehoorverslag CGVS p.9). Dit is manifest foutief. Bangladesh heeft een specifieke sectie in de wetgeving die homoseksuele daden bestraft (zie document 2, blauwe map). Toen u gevraagd werd of u veroordeeld kunt worden als homoseksueel stelde u dat dit niet mogelijk is (zie gehoorverslag CGVS p.9). Gevraagd wat eventuele straffen zijn, stelde u dat er straffen zijn maar dat Bangladesh geen homoseksuelen kent. Indien wel, zullen er straffen zijn maar als de overheid geen straffen uit zou voeren, zou de bevolking straffen geven (zie gehoorverslag CGVS p.9). Gevraagd naar eventuele informele straffen bleef u vaag en algemeen, de bevolking zou een straf geven. De overheid zou geen actie ondernemen (zie gehoorverslag CGVS p.12). Toen u gevraagd werd of u wist van het bestaan van organisaties in Bangladesh die opkomen voor de rechten van homoseksuele personen, gaf u aan dat u geen organisaties kent (zie gehoorverslag CGVS p.9). Nochtans blijkt dat er in Bangladesh weldegelijk organisaties bestaan die opkomen voor de rechten van homoseksuele personen (zie document 2, blauwe map). Gevraagd of u daarnaar geïnformeerd hebt, stelde u dat u daarover geen informatie vond. Dit is bevreemdend gezien het CGVS met een paar eenvoudige zoektermen in 'Google' snel enkele organisaties vond die opkomen voor de rechten voor homoseksuelen in Bangladesh. Gezien u een moslim bent uit een overwegend moslimland, werd gevraagd wat de positie is van de Islam over homoseksualiteit. U kwam niet verder dan dat het verboden is (zie gehoorverslag CGVS p.9). Gevraagd of u Imams kende, die daarover een mening hebben/uiten, stelde u dat u zo'n persoon kent maar u stelde dat die daarover niets weet, wat niet kan overtuigen (zie gehoorverslag CGVS p.9). Gevraagd naar de positie van andere religies aangaande homoseksualiteit, stelde u opnieuw dat niemand het aanvaardt (zie gehoorverslag CGVS p.13). U kon geen bekende homoseksuelen aangeven in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.9). Sinds u in België verblijft, zou u ook niets hebben vernomen van eventuele problemen die homoseksuele personen zouden ondervonden hebben in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.9). U kende ook geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in Dhaka, wat merkwaardig is gezien u reeds in Bangladesh twijfels had over uw geaardheid (zie gehoorverslag CGVS p.10). Uw kennis van de leefwereld en de juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst is evenmin overtuigend. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde en gevreesde mogelijke gevolgen van uw beweerde homoseksualiteit bij terugkeer naar Bangladesh.

Het CGVS stipt nog aan dat u bij uw tweede asielaanvraag nog steeds geen sluitende identiteitsdocumenten voorlegde.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De foto's tonen niet aan dat u homoseksueel bent (zie document 1, groene map). U gaf trouwens zelf aan dat het geen bewijs is van uw homoseksualiteit (zie gehoorverslag CGVS p.11). Meer nog, u gaf aan dat deze foto's werden gemaakt om uw relaas kracht bij te zetten wat een gesolliciteerd karakter vertoont (zie gehoorverslag CGVS p.11). Het kaartje (zie document 2, groene map) is eveneens geen bewijs van uw beweerde homoseksualiteit gezien documenten moeten gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in uw geval niet zo was.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Onder de titel “*Status van vluchteling*” voert verzoeker in wezen een schending aan van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en het Protocol van de status van vluchtelingen van 31 januari 1967. Verzoeker beweert dat hij aan de voorwaarden voldoet om als vluchteling te worden erkend. Verzoeker zegt dat hij zich buiten het land bevindt waarvan hij de nationaliteit bezit en hij beweert dat hij de bescherming van zijn land niet kan inroepen omdat hij vreest voor vervolging omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoeker meent een concrete en werkelijke angst te hebben voor wat hem zou kunnen overkomen bij terugkeer naar Bangladesh. Verzoeker zegt reeds in 2010 te zijn gevlucht uit Bangladesh, in België te zijn aangekomen op 10 augustus 2010 en dat hij Bangladesh diende te ontvluchten aangezien hij bedreigd werd omwille van zijn seksuele “aard”. Verzoeker zegt dat hij namelijk toen reeds seksuele gevoelens had en dat hij zich emotioneel verward voelde. Volgens verzoeker is het algemeen geweten dat homoseksualiteit in Bangladesh streng verboden is en dat volgens het lokale strafwetboek homoseksuele activiteiten worden bestraft met een gevangenisstraf. Ook worden volgens verzoekers homoseksuelen bedreigd en zijn zij het slachtoffer van geweld en intimidatie, waarbij de overheid helemaal niets doet om hen te beschermen en zijn zij als het ware aan hun lot worden overgelaten. Verzoeker herhaalt dat hij voldoet aan de voorwaarden om als vluchteling te worden erkend. Waar het Commissariaat-generaal geoordeeld heeft dat verzoeker zijn homoseksualiteit veinst, zegt verzoeker te volharden in zijn bewering. Volgens verzoeker baseert de commissaris-generaal zich op irrelevante gegevens om tot zijn beslissing te komen. Verzoeker stelt een gebrekkig opleidingsniveau te hebben en dat hij slechts tot de leeftijd van 14 jaar naar school kon gaan. Daarom kan hem, zo vervolgt verzoeker, niet worden verweten dat hij niet weet welke rechten homo’s in België hebben. Dat hem wordt verweten dat hij niet actief is op homoseksuele datingsites of dat hij de Gay Pride niet kent, is volgens verzoeker uiteraard niet van doorslaggevend belang voor zijn seksuele geaardheid waarbij hij opmerkt dat uiteraard niet alle homoseksuelen in België actief zijn op dergelijke sites. Op de bewering van de commissaris-generaal dat hij niet wist dat er in Bangladesh organisaties zijn die ijveren voor meer rechten voor homoseksuelen, antwoordt verzoeker dat, zelfs al was hij hiervan op de hoogte, dit toch niks veranderd aan zijn seksuele geaardheid.

Met betrekking tot de “*Subsidiaire bescherming*” stelt verzoeker dat hij bij terugkeer foltering, een onmenselijke behandeling of bestraffing dreigt te ondergaan. Hierbij voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM), dat volgens hem ruimere bescherming verleent dan het Vluchtelingenverdrag, dat een absoluut karakter heeft en geen enkele uitzondering “*lijdt*”. Volgens verzoeker motiveert de commissaris-generaal op geen enkele wijze zijn weigeringsbeslissing en baseert deze zich op het feit dat hij niet op de hoogte is van de juridische situatie van homoseksuelen in zijn land van herkomst, waarna verzoeker een passage uit de bestreden beslissing citeert. Nochtans, aldus verzoeker, bevestigt het Commissariaat-generaal zelf dat homoseksuelen in Bangladesh strafbaar zijn. Verzoeker blijft erbij dat hij homoseksueel is en meent dat hij dus voldoet aan de voorwaarden om subsidiaire bescherming te genieten.

2.2. De aangevoerde “*middelen*” worden omwille van hun inhoudelijke verwevenheid gezamenlijk behandeld.

2.3. Van een asielzoeker kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij de asielinstanties van het onthaal-land bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot bescherming, van bij het begin van de procedure in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 205). Blijkens de gegevens van het administratief dossier is de tweede asielaanvraag van verzoeker gebaseerd op zijn homoseksuele geaardheid (stuk 3, gehoorverslag CGVS 7 november 2012, p. 4). Verzoeker gaf tijdens het gehoor bij de commissaris-generaal aan dat hij zich in Bangladesh nog niet bewust was van zijn homoseksualiteit maar dat hij verward was over wie hij is (stuk 3, gehoorverslag CGVS 7 november 2012, p. 6). In België zou verzoeker zich, ongeveer een jaar geleden, bewust zijn geworden van zijn geaardheid, waarbij hij aanvoert dat hij als homoseksueel niet terug kan naar Bangladesh omdat homoseksualiteit daar niet acceptabel is (stuk 10, Verklaring DVZ 20 september 2012, punt 37 + stuk 3, gehoorverslag CGVS 7 november 2012, p. 4). Vooreerst kan de opmerking worden gemaakt waarom verzoeker nooit eerder melding maakte van problemen omwille van zijn geaardheid, terwijl hij verklaarde ook vroeger reeds “*verward*” te zijn over zijn seksuele geaardheid (stuk 3, gehoorverslag CGVS 7 november 2012, p. 6). Dit kan des te meer worden verwacht omdat verzoeker, zoals hij thans in zijn verzoekschrift aanvoert, Bangladesh diende te ontvluchten omdat hij bedreigd werd omwille van zijn seksuele “aard”. (Verzoekschrift, p. 2). Nochtans was de eerste asielaanvraag van

verzoeker integraal gebaseerd op het feit dat hij bedreigd werd omdat hij als drugskoerier had gewerkt (AD eerste asielaanvraag, stuk 3, beslissing CGVS, 26 oktober 2011). Ter rechtvaardiging van zijn stilzwijgen over zijn geaardheid opperde verzoeker tijdens zijn gehoor dat hij een beetje verlegen was, dat hij het in België ontdekte en voordien niet zeker was en in de war (stuk 3, gehoorverslag CGVS 7 november 2012, p. 4). Deze verklaringen ontslaan hem echter niet van de op hem rustende medewerkingsplicht om zijn werkelijke asielmotieven zo snel mogelijk te onthullen. In dit verband kan, zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt in de bestreden beslissing, de vraag worden gesteld waarom verzoeker de kans niet heeft aangegrepen om melding te maken van zijn homoseksuele geaardheid bij zijn beroep tegen de weigeringsbeslissing naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag. Blijkens zijn verklaringen werd verzoeker zich immers in het najaar van 2011 bewust van zijn geaardheid. Nochtans blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker zijn tweede asielaanvraag slechts indiende nadat hem op 20 januari 2012 tijdens een administratieve controle een bevel om het grondgebied te verlaten werd afgeleverd (stuk 11, Inventaris + Diverse documenten DVZ, annexe 13, 20 januari 2012). Verzoekers uitleg dat hij niet wist dat het beter voor hem zou zijn en men hem gezegd had dat, als hij te snel asiel aanvraagt, ze hem zullen afwijzen en hij daarom zes maanden heeft gewacht (stuk 3, gehoorverslag CGVS 7 november 2012, p. 4) staat haaks op een acute behoefte aan internationale bescherming.

2.4. Anderzijds dient te worden vastgesteld dat verzoeker geenszins aannemelijk maakt daadwerkelijk homoseksueel te zijn. Net omdat verzoeker aangaf dat hij verward was over zijn geaardheid (stuk 3, gehoorverslag CGVS 7 november 2012, p. 4 + 6), mag er van hem worden verwacht dat hij hierover zoveel mogelijk informatie tracht op te zoeken om meer te weten te komen. Uit het gehoorverslag blijkt echter dat verzoeker geen weet heeft van de situatie van homoseksuelen in zijn land van herkomst (stuk 3, gehoorverslag CGVS 7 november 2012, p. 9), noch of er in Bangladesh organisaties zijn die zich inzetten voor rechten van homoseksuelen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 7 november 2012, p. 9 -10). Dat verzoeker, zoals hij zelf beweert, daar geen informatie over vond, is weinig aannemelijk (Ibid. p. 9 - 10) aangezien de dossierbehandelaar op het Commissariaat-generaal via Google op eenvoudige wijze informatie kon vinden. Waar verzoeker hierover in zijn verzoekschrift poneert dat zijn onwetendheid niks verandert aan zijn homoseksuele geaardheid, meent de Raad dat zijn onwetendheid weliswaar niet doorslaggevend is, maar toch één van de vele indicaties vormt die de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn geaardheid op de helling zetten. De stelling van verzoeker in zijn verzoekschrift dat het algemeen geweten is dat homoseksualiteit in Bangladesh streng verboden is volstaat niet om zijn warrige en tegenstrijdige verklaringen over de inhoud van de Bengaalse wetgeving inzake homoseksualiteit (stuk 3, gehoorverslag CGVS 7 november 2012, p. 9, 12 – 13) te verschonen. Verzoeker bleek trouwens evenmin te weten of de Belgische wetgeving homoseksualiteit toelaat noch welke rechten homoseksuelen hebben in België, noch wat het regenbooglogo betekent (stuk 3, gehoorverslag CGVS 7 november 2012, p. 8). De Raad ziet niet in op welke manier verzoekers beweerde gebrekkige opleidingsniveau en het feit dat hij slechts tot de leeftijd van 14 jaar naar school is geweest hem zou tegenhouden om informatie in te winnen over de situatie van homo's in België. Zo kent verzoeker geen verenigingen die opkomen voor de rechten van homoseksuelen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 7 november 2012, p. 13). Als ontmoetingsplaats voor homo's kent verzoeker enkel Rainbow United (stuk 3, gehoorverslag CGVS 7 november 2012, p. 9), waar hij beweert naartoe te zijn gegaan (stuk 3, gehoorverslag CGVS 7 november 2012, p. 11) en dat hij daar met J. in contact kwam (Ibid., p. 11). Het kaartje dat verzoeker van deze organisatie neerlegt (stuk 13, documenten, kaartje organisatie) kan echter niet volstaan als bewijs van zijn bezoek en zijn contacten met deze organisatie. De naam van J. staat immers letterlijk op het kaartje vermeld en verzoeker blijkt niet in staat om nauwkeurig te beschrijven met wie hij daar contact had, behalve dat ze zwart waren en één van hen M. heette (stuk 3, gehoorverslag CGVS 7 november 2012, p. 11). Naar aanleiding van de stelling van verzoeker dat het feit dat hij – hetgeen overigens onjuist is – de Gay Pride niet zou kennen, of niet actief is op homoseksuele datingsites, niet volstaat om tot de algehele ongeloofwaardigheid van zijn relaas te besluiten, wenst de Raad te benadrukken dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

2.5. De beoordeling van de bewijskracht van neergelegde stukken behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad (cf. RvS 29 april 2011, nr. 6874 (c)). De door verzoeker neergelegde kopieën van foto's waarop twee mannen zijn afgebeeld die bepaalde handelingen stellen (stuk 13, documenten, foto's), volstaan niet als bewijs van zijn beweerde homoseksuele geaardheid omdat deze foto's eventueel gemanipuleerd zouden kunnen zijn. Bovendien heeft verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal hierover zelf verklaard dat deze foto's niet aantonen dat hij

homo is maar enkel dat hij een fysieke relatie met iemand had (stuk 3, gehoorverslag CGVS 7 november 2012, p. 11). Uit het geheel van de vaststellingen kon de commissaris-generaal rechtsgeldig besluiten tot de ongeloofwaardigheid van de homoseksuele geaardheid van verzoeker waardoor hij op die grond niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling.

2.6. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Waar verzoeker beweert dat de commissaris-generaal op geen enkele wijze zijn weigeringsbeslissing inzake de subsidiaire bescherming motiveert, kan hij niet worden bijgetreden. Het feit dat de motieven inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Tenslotte brengt verzoeker geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.7. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1 (A) van het Vluchtelingenverdrag en van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, noch van artikel 3 van het EVRM.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN